

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз ОК 16/2015
02.12.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Милунке Цветковић, Соње Павловић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Горана Кљајевића и др, због кривичног дела примање мита из члана 367. став 1. Кривичног законика у стицају са кривичним делом злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 3. у вези става 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтевима за заштиту законитости браниоца окривљеног Горана Кљајевића – адвоката М.К. и браниоца окривљене Делинке Ђурђевић – адвоката М.Д., поднетим против правноснажног решења Апелационог суда у Београду, Посебног одељења Кж2 По1 бр.153/15 од 27.04.2015. године, у седници већа одржаној дана 02. децембра 2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈУ СЕ захтеви за заштиту законитости браниоца окривљеног Горана Кљајевића – адвоката М.К. и браниоца окривљене Делинке Ђурђевић – адвоката М.Д., поднети против правноснажног решења Апелационог суда у Београду, Посебног одељења Кж2 По1 бр.153/15 од 27.04.2015. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду, Посебног одељења КПо1 бр.17/15 – КвПо1 бр.160/15 од 20.03.2015. године, одбијени су као неосновани, поред осталих, предлози браниоца окривљеног Горана Кљајевића – адвоката М.К. и бранилаца окривљене Делинке Ђурђевић – адвоката Р.М. и адвоката М.Д., да се Посебно одељење Вишег суда у Београду огласи стварно и функционално ненадлежним за поступање у предмету КПо1 бр.17/15 против окривљеног Горана Кљајевића и др, због кривичног дела примање мита из 367. став 1. КЗ у стицају са кривичним делом злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 3. у вези става 1. КЗ и др, по оптужници ОЈТ у Београду – Специјалног тужилаштва, сада Тужилаштва за организовани криминал Кт.Ст. 6/06 од 11.10.2006. године и др, измењеној оптужницом Кт 6/06 од 21.09.2012. године (прецизирана дана 24.10. и 25.10.2012. године и 02.11.2012. године) и дана 19.03.2015. године.

Решењем Апелационог суда у Београду, Посебног одељења Кж2 По1 бр.153/15 од 27.04.2015. године, одбијене су као неосноване, поред осталих, жалбе браниоца окривљеног Горана Кљајевића – адвоката М.К. и бранилаца

окривљене Делинке Ђурђевић – адвоката Р.М. и адвоката М.Д., изјављене против решења Посебног одељења Вишег суда у Београду КПо1 бр.17/15 – КвПо1 бр.160/15 од 20.03.2015. године.

Против правноснажног решења Апелационог суда у Београду, Посебног одељења Кж2 По1 бр.153/15 од 27.04.2015. године, захтеве за заштиту законитости поднели су:

-бранилац окривљеног Горана Кљајевића – адвокат М.К., због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 3. ЗКП и из члана 4. ЗКП, с тим што из образложења произилази да је захтев поднет и због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1. ЗКП и из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијана решења и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање у овој кривичној ствари, ради доношења одлуке о процесном предлогу браниоца да се Посебно одељење Вишег суда у Београду огласи функционално ненадлежним за поступање у предметној кривичној ствари;

-бранилац окривљене Делинке Ђурђевић – адвокат М.Д., због повреде закона из члана 416. и 417. ЗКП и повреде члана 485. став 1. тачка 3. ЗКП, с тим што из образложења произилази да се захтевом указује и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијана решења и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање о процесном предлогу браниоца да суд у смислу члана 416. став 1. тач. 1. и 2. ЗКП одбаци оптужницу Тужилаштва за организовани криминал Ктс бр.6/06 од 11.10.2010. године, измењену 21.09.2012. године, прецизирану 24.10, 25.10, 02.11. и 19.03.2015. године, односно да се Посебно одељење Вишег суда у Београду огласи функционално ненадлежним за поступање у предметној кривичној ствари.

Врховни касациони суд је у седници већа одржаној у смислу одредбе члана 487. став 1. ЗКП, након разматрања поднетих захтева за заштиту законитости нашао:

Захтеви бранилаца окривљених Горана Кљајевића и Делинке Ђурђевић, у делу у којем се односе на повреду одредаба члана 485. став 1. тачка 3. ЗКП, су неблагоприятни, док су у осталом делу недозвољени.

Браниоци окривљених Горана Кљајевића и Делинке Ђурђевић у поднетим захтевима за заштиту законитости, пре свега, наводе да је у конкретном случају учињена повреда одредаба члана 485. став 1. тачка 3. ЗКП, односно повреда људског права окривљеног Горана Кљајевића на претпоставку невиности, зајемчена чланом 34. став 3. Устава Републике Србије, а што је утврђено одлуком Уставног суда Србије Уж бр.227/2008 од 09.07.2009. године, која је објављена у "Службеном гласнику РС", број 60/2009 од 03.08.2009. године. С тим у вези, у захтевима се истиче да је Уставни суд Србије наведеном одлуком усвојио уставну жалбу окривљеног Горана Кљајевића и утврдио да је решењима Округног суда у Београду, Посебног одељења Кв.П 273/06 од 10.10.2006. године, Кв.П 299/06 од 08.12.2006. године, Кв.П 85/07 од 19.03.2007. године, Кв.П 144/07 од 18.05.2007.

године, Кв.П 248/07 од 27.08.2007. године и Кв.П 309/07 од 26.10.2007. године, као и решењима Врховног суда Србије, Посебног одељења Кж2 ОК 124/06 од 29.11.2006. године, Кж2 ОК 133/06 од 26.12.2006. године, Кж2 ОК 64/07 од 12.04.2007. године, Кж2 ОК 91/07 од 06.06.2007. године, Кж2 ОК 149/07 од 14.09.2007. године и Кж2 ОК 196/07 од 23.11.2007. године, повређено право подносиоца уставне жалбе на претпоставку невиности зајемчену одредбом члана 34. став 3. Устава Републике Србије, те да је судија Милимир Лукић, који је као председник већа учествовао у доношењу решења Апелационог суда у Београду, Посебног одељења Кж2 По1 бр.153/15 од 27.04.2015. године (чија се законитост захтевима побија), у конкретној кривичној ствари као члан већа учествовао и у доношењу решења Окружног суда у Београду, Посебног одељења КП 11/06 – Кв.П бр.299/06 од 08.12.2006. године и КП 11/06 – Кв.П бр.248/07 од 27.08.2007. године, којима је окривљеном Горану Кљајевићу притвор продужен за још два месеца, а које одлуке су донете уз напред наведену повреду претпоставке невиности окривљеног.

Врховни касациони суд је нашао да су захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљених Горана Кљајевића и Делинке Ђурђевић у овом делу неблаговремени, из следећих разлога:

Одредбом члана 485. став 3. ЗКП, прописано је да се захтев за заштиту законитости из разлога прописаних у ставу 1. тач. 2. и 3. тог члана може поднети у року од 3 месеца, од дана када је лицу (члан 483. став 1) достављена одлука Уставног суда или Европског суда за људска права.

Из дописа Уставног суда Су бр. 493/1 од 22.10.2015. године, који је овом суду достављен дана 23.10.2015. године, произилази да је одлука Уставног суда Уж бр.227/2008, по уставној жалби Горана Кљајевића, у том предмету донета 09.07.2009. године и експедована 28.07.2009. године препорученом пошљицом, и то како подносиоцу уставне жалбе Горану Кљајевићу, тако и његовом пуномоћнику – адвокату В.Б., на адресе наведене у уставној жалби, да је достава ове одлуке подносиоцу уставне жалбе Горану Кљајевићу покушана више пута безуспешно, због чега је достављање извршено, сагласно закону, истицањем на огласној табли Уставног суда, дана 30.09.2009. године, док је достава ове одлуке пуномоћнику подносиоца уставне жалбе – адвокату В.Б. покушана 28.07.2009. године, а извршена 14.09.2009. године.

Одредбом члана 10. Закона о Уставном суду, који се примењивао у време доношења одлуке Уставног суда Уж 227/2008 од 09.07.2009. године ("Службени гласник РС", број 109/2007 од 27.11.2007. године), прописано је да Уставни суд има Пословник о раду Уставног суда којим се ближе прописује организација, начин и јавност рада и поступак пред Уставним судом.

Према Пословнику Уставног суда који се примењивао у време доношења одлуке Уставног суда Уж 227/2008 ("Службени гласник РС", број 24/08 од 07.03.2008. године), којим је ближе уређен начин рада, поступак и организација Уставног суда, као и начин достављања аката Уставног суда, и то према члану 87. став 1. Пословника, учесницима у поступку доставља се писмени отправак одлуке, решења и закључка, који оверава овлашћени државни службеник, по

правилу у року од 30 дана од дана доношења. Ставом 2. истог члана прописано је да, ако се одлука, решење, односно закључак Уставног суда из било ког разлога не може доставити учесницима у поступку – достављање се врши њиховим истицањем на огласној табли суда, а ставом 3. истог члана прописано је да се у случају става 2. тог члана достављање сматра извршеним 8 дана од дана истицања одлуке, решења или закључка на огласној табли суда. Ставом 4. истог члана, прописано је да, ако се одлука или решење Уставног суда, које је објављено у Службеном гласнику, из било ког разлога не може доставити учесницима у поступку – достављање се сматра извршеним даном објављивања.

Имајући у виду наведено, те да је подносиоцу уставне жалбе Горану Кљајевићу извршена уредна достава одлуке Уставног суда Уж 227/2008 преко огласне табле Уставног суда дана 30.09.2009. године, а да је његовом пуномоћнику – адвокату В.Б. ова одлука достављена 14.09.2009. године (према повратници коју је Уставни суд доставио Врховном касационом суду), као и да је наведена одлука Уставног суда објављена у "Службеном гласнику РС", број 60/09 од 03.08.2009. године, те код чињенице да су захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљених поднети, према пријемном печату суда дана 29.05.2015. године (захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Горана Кљајевића – адвоката М.К.), односно 04.06.2015. године (захтев за заштиту законитости браниоца окривљене Делинке Ђурђевић – адвоката М.Д.), то је очигледно да су захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљених неблаговремени, јер су поднети више година након рока прописаног одредбом члана 485. став 3. ЗКП, а из којих разлога су у овом делу и одбачени на основу члана 487. став 1. тачка 1. ЗКП.

У преосталом делу, захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљених Горана Кљајевића и Делинке Ђурђевић, одбачени су као недозвољени, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. ЗКП, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП.

При томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

У преосталом делу, бранилац окривљеног Горана Кљајевића, као разлог за подношење захтева, наводи да се у конкретном случају ради о правноснажно пресуђеној ствари, односно повреди начела *ne bis in idem* и повреди члана 4. ЗКП, дакле формално означава битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1. ЗКП, а што представља у смислу одредбе

члана 485. став 4. ЗКП дозвољен разлог за подношење овог ванредног правног лека. Међутим, у захтеву бранилац не образлаже у чему се ова повреда састоји, већ суштински оспорава надлежност Посебног одељења за организовани криминал Вишег суда у Београду за поступање у предмету који се води против окривљеног Горана Кљајевића, као и оцену суда изнету у правноснажној одлуци Апелационог суда у Београду, Посебног одељења Кж2 По1 бр.153/15 од 27.04.2015. године по питању стварне и функционалне надлежности за поступање у предмету КПо1 бр.17/15 против окривљеног Горана Кљајевића и др, дакле, фактички истиче повреду одредаба закона од које зависи оцена стварне и функционалне надлежности суда за суђење у конкретној кривично-правној ствари, а који разлог не представља повреду због које је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и браниоцу окривљеног.

Такође, захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљених Горана Кљајевића и Делинке Ђурђевић, указује се на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП, указивањем да побијана одлука Апелационог суда у Београду, Посебног одељења Кж2 По1 бр.153/15 од 27.04.2015. године не садржи образложење (бранилац окривљеног Горана Кљајевића), односно да су у образложењу наведене одлуке изнети разлози само за наводе из жалбе браниоца окривљеног Горана Кљајевића, док су жалбе осталих бранилаца, посебно бранилаца окривљене Делинке Ђурђевић одбијене као неосноване уз образложење да је првостепени суд у образложењу изнео јасне и аргументоване разлоге за своју одлуку (бранилац окривљене Делинке Ђурђевић). Захтевом за заштиту законитости браниоца окривљене Делинке Ђурђевић указује се и на повреду одредаба чланова 416. и 417. ЗКП.

Из изнетих навода произилази да се захтевима бранилаца окривљених правноснажно решење побија због повреда које нису таксативно набројане у члану 485. став 4. ЗКП и које као такве не представљају законом дозвољене разлоге за подношење захтева за заштиту законитости од стране окривљених, односно њихових бранилаца.

Имајући у виду да је у овом делу захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Горана Кљајевића само формално означена повреда закона из члана 438. став 1. тачка 1. ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено, а суштински се указује на недозвољене разлоге за подношење захтева, те да се истим захтевом, као и захтевом за заштиту законитости браниоца окривљене Делинке Ђурђевић указује на недозвољене разлоге за подношење захтева (битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП и повреде члана 416. и 417. ЗКП), то су захтеви бранилаца окривљених у овом делу одбачени као недозвољени, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. ЗКП у вези са чланом 485. став 4. ЗКП.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 1. и тачка 2. ЗКП, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

